

con el que d'honorari per als treballs a cada un dels facultatius que resulten designats, 500 pessetes. Els dies següents emetran sota informe d'entre els quinze dies següents al en què els entregui el plànol de la obra i expedient respectiu.

La subasta anunciadà en el Boletí Oficial del 9 de gener per a la compra del terreny i altres obres al avant-Cementiri. Nou, pel preu màxim de 285.000 pessetes, se verificarà a Cà la Ciutat a les doce del dia 8 del corrent.

L'Ajuntament fa públic que necessita per als treballs municipals, correiguts de varis mètodes, totxos, grava, granites, cement de varis mètodes, maons, i manega de fons i goma.

L'Ajuntament té posat un impost per apertura d'establiments, que s'ha d'aplicar com se suposa, als establiments que s'obren de nou.

L'altra dia van presentar a un concienciant una papereta per què pagrés 75 pessetes per l'apertura del seu establiments. Tan asombrosa quedà l'executant que ab un xic més te un treball. I hi havia molt, perquè seu establiments va ser obert al segle XVIII, i a dreta llei, havia d'ésser l'Ajuntament de fa 300 anys, que devia cobrar per l'apertura.

Es molt difícil treure l'àguila clara d'aquí del reglament d'impostos, perquè es tal i tant creïble el desordre que hi introduïen els radicals durant el temps en què van fer molts i moltes manifestacions a l'escola que tots els establiments del actual president de la comissió Sr. Rossell, per posar en regla resulten moltes vegades cèstials, i casís pot dir que s'ha de fer un expedient i un dictamen per cada cas particular.

Un bocó per mostra. Al dia revisat el patró que s'ha en temps del senyor Mr. Miró per tal cobro de patents de venda de vins, hi han sigut trobats com a botigues en les quals venen vins i licors, píndoles, sastres, sabaters, i fins planxadores.

La comissió d'Ensenyança ha formulat el dictamen següent sobre l'ús famós edifici-barraca de la plaça de Tarragona:

«Que se ordene al Comitè Executivo para la creació del monumento conmemorativo de las Glorias de África, que dentro del plazo de tres días, a contar desde la fecha en que se le notifique este acuerdo, proceda al derribo de todas las valas y cubiertas existentes en la plaza de Tarragona, dejando constancia libre y expedita la misma, así como en el servicio en que se hallaba el firme de dicha plaza antes de ocuparse con las actuales construcciones, en la inteligencia de que, no verificando dentro del indicado plazo, se efectuará a costa de dicha Comisión Ejecutiva por las Brigadas Municipales.

Qui si transcurrié el citado plazo el mencionado Comitè no la dejó cumplimiento a la orden antedicha procedió inmediatamente las Brigadas Municipales al derribo de todas cuantas construcciones existan en dicha plaza hasta quedar por completo libre y expedita la misma, siendo de cuenta de dicho Comitè Ejecutivo los gastos que ocasione el derribo, cuyo importe hará efectivo al Ayuntamiento en la forma y por el procedimiento legal correspondiente.

Segons el Daily News, Chefket-pachà ha dit que Joves Turcs no havien pujat al poder per a fer la guerra, sinó per evitar la caiguda d'Adrianòpolis.

Mes, com se pot evitar aquella ció si no en rematar la guerra?

La primera bòigia, ja no parla ara d'Adrianòpolis, sinó de Constantínia. La primera, la considerem presa; si's defé de nou la tornada, es impossibiliten, deturats fins a ocupar la ciutat.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

Però d'ens de la inexplicable fugida del formidable exèrcit turc a Kirk-Kisse, un pot esperar qualquier successo.

Segons el corresponsal del «Times», la plaça d'Adrianòpolis encara pot resistir. Es calcula de l'Estat Major turc, foren de que aguantés fins a fi de març, i a tal efecte s'enganyen totes les disposicions. Extremen un xic les mides, podrà restar fins a fi de maig. Hi ha 40.000 sois dàns, i d'entre la població civil de 300.000 persones, he's podrà trobar algunes milers d'homes capaços de lluitar.

El comandant de la plaça, Chuikri-pacha, ha demonstrat ser home energic, i els temes creuen que la pressa serà cosa de molt paciència i molts víctimes per part dels atacants.

<p

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, noticies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

318

Poda de la vinya

Molt s'ha parlat en infinitat de conferències i mítings agrícoles, molt s'ha escrit sobre'l conreu de la vinya i de una manera especial de la poda, ja no vull referir-me a les variétats d'estíls de poda, car això fóra cosa llarga que necessaria capitol especial. Vaig a parlar-vos únicament dels abusos que s'fan en algun comarques i respecte'l temps en què des haver de podar la vinya.

En els pobles de la nostra comarca tenen un adagio dels vells que diu:

Si vols guanyar, sembra primerenc i podra tarda.

Per més que soc molt partidari de les tradicions i aforsimes dels pobles per quant moltes vegades enclouen un cùmul de ciència pràctica, amb el dit adagio no hi se veure res de bo ni de pràctic respecte a la poda.

Hi ha agricultors que en el mes de setembre, immediatament després de veremar, espodassen la vinya per a enterrar, com adob, els serments fullats, y després al mes de febrer podar-la de manera ordinaria. Altres començen la barbaria de podar la vinya en el mes de novembre, deixant-la a tres i quatre mesos, per a després, al mes de març, repodar-la. Hi ha qui per sistèmia i per allò del "podar tarda", deixa les vinyes ab repòs absolut fins al febrer, que allavors comença a podar. Clars, molt clars son els que poden desdeçers de desembre a mitjans de janer, que es l'època natural i lògica de la poda.

Podar un vegetal al despertar de la vida, quan els seus òrgans comencen a animar-se per la circulació de la sang, és obrir-li una sangria. Si després d'haver-lo podat una vinya, arribat el mes de març que'l cel comença a treure petites fulles per lo tant un xic reposat de forces allàvors se torna a podar amb el foll pretest de que no s'avanci, se li obre una nova ferida que algunes vegades es mortal i les més de les vegades jo que's segueix es una degeneració de la planxa produïda per alteració de funcionalitat i desviació extemporània del seu vital.

La poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solament quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectament la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americans, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Arthur DASCA I SUMSTI

Els Sindicats Agrícols

Desapareixerán?

Faig aquesta pregunta, un tant alarmat amb motiu d'una notícia que he arreplegat per una persona que crec ne pot estar enterada.

Sembia, i hi haurà rumors certos, qu'el Banc d'Espanya dictarià una circular dient quels agricultors propietaris pertanyents a un algun Sindicat, no podrà operar d'aquí endavant en aquell estatut de crèdit.

Sí la cosa es certa, si's confirma la notícia, estem perduts.

Els Sindicats tenen avui crèdit al Banc d'Espanya perquè figuren en la llista de socis persones de prou solvència i esperit de sacrifici que donen el seu nom a la seva firma amb prou responsabilitat, però que si vinades aquesta restricció se surtirien del Sindicat per no de trobar el dia de demà que no necessitessin aquella porta tanca.

En tots els pobles es igual: fóra dels Sindicats unes quantes persones d'aquestes que el Banc d'Espanya no amaria gaire de pressa a donar diners, i que faren?

Vot se troi més i més la voldran presenciar desde Madrid, com un gran favor, sent com argument que des del moment que son socis del Sindicat poden accadir allí, però es just que la Junta del Sindicat sapiga interioritzar de persones més enlairades, i que voleu quells seus actes quedin ignorats?

Ademés els Sindicats, humils fins avui, operen ab quantitats petits, i per lo tant, poc capital; i si hiaguessin d'operar en ells tots aquells propietaris, se necessitaria un credit molt més gros que'l mateix Banc d'Espanya posaria difficultat de concedir-lo.

Es d'oir, si d'ista aquesta mida, jadéu Sindicats! Al millor dia rebrem l'ordre d'cancel·lar el crèdit obert, i'l Banc d'Espanya no s'ha.

Senyor president de la Federació, se ben rere d'això?

Juan RIBA.

A l'entorn d'una Assamblea

Pròxima a celebrar-se la segona Assemblea de la U. de V. de C., que dinarà a Cervera, fóra per més com a detal·lista, una mostra de vera justicia no dir res, no donar res, proves del seu agrément que avui tenim que sentir per a dia 10 d'abril, per son Comell Regional. Com a detallista, per això algú li semblaria exaltant d'abans, i d'altres, i dit agrément, fóra per tot azò, i sempre en tots més articles ho dir i repetirlo, que estic al costat de ells en tot i per tot, mentren signe sempre en tot bon senzillament del tot, i croc que axis mateixos tenen d'estar, tots els que de bona fe exerciten dita indústria i per què tinc d'abast els pagesos, cada

C. R.? Nasqué la U. de V. amb una guerra declarada contra nosaltres, els detal·listes, per lo que generalment tot hom veia a nosaltres com a ènics adulteradors dels caldos i va començar la campanya en una època els vins de la qual valien un ull de la cara als punts de producció, lo qual fomentava extraordinàriament l'raigualment del vi; però ara, d'en quant temps ens, el C. R., ab les seves noves orientacions, té d'haver-se convençut que en la major part dels èssers eren agnoscents, com ho havíem declarat, perquè els vins ja venien barrejats amb piques dels punts de producció; i es per això que no ha volgut perseguir als detal·listes, sinó que obrant a vera justicia, ha anat per a evitar el frau en els cellers dels pagesos.

Els senyors Puig de la Bellacasa, Baranás, i altres amb qui no podem pas entendre'ns, son els mateixos que han redactat la conclusió primera de la vinya que diu: "L'Assemblea declara entendible que la U. de V. de C., d'acord amb les altres entitats vinyeres, esfereix una campanya d'experimentació en un camp d'experimentació". Allòs va morir en March Mir, anima de tot aquell moviment agrícola y els que pagaven l'últim tribut a l'urba memòria, acompanyant-lo al fossar, ens deixant aquesta caixa va la mort del Resum d'Agricultura i de tot el moviment agrari comarcal; mes no, aquells quatre apòstols no feren 400 i avui no sols no ha mort lo fundat per ells, sinó que ha crescut i s'han fet Certamens Agrícols i Concursos d'animals de tir; d'allí va sortir el pensament de la Unió de Vinyaters, i ultimate s'ha alçat un Centre Agrícola, edifici de peu que moltes capitals volen pà a sí. Son avui, cal dir-ho ben alt, i confessar-ho ab francesa, els millors pagesos vinyeters de Catalunya a més ho volen ésser.

Si això podrà esser un sacrifici més pel pagesos, podrà trobar entrebancs i pagos, però nosaltres els detal·listes hem d'aplendir que això se persegueix el frau i que'l Consell Regional i els vinyaters fassin un nou sacrifici per a que vi arribi a nosaltres.

Heus aquí el resultat de les prediccions i exemple d'aquests quatre apòstols de l'agricultura local y general de Catalunya, que tantos beneficis morals i materials han portat car el seu lema era: Unió, treball, instrucció, i bon exemple de concurs.

Crida—Aquest fi se proposa'l nostre nouvells «Consultori Agrícol Parroquial», això es, el bé del pagès en particular i de tot el Bruch en general, essent, com es, essencialment agrícola, i d'aquest art deu viure.

Consulteu, donchís, pàgones tots els dubtes que tingueu ab roba francesa i sense gots de vergonya, que entre tots molt sarà que no vos els resolgueu.

Voleu ésser bons pagesos? Instruïu-vos, tingueu Sant orgull de ser-pà i lluitau que lluitar es viure. A nosaltres que persegueix el fraude, els pagesos, tots els que s'han portat car el seu mal, ja veillarem com hem fet sempre per a que segueixin, sense mixtificacions de cap mena, fins arribar als consumidors.

El Consell Regional mereix nostre aplaudiment en aquest nou encausament de les seves energies.

Josép FELIU

Vocal del Gremi de Taverners

Un Consultori Agrícol al Bruch

Esbog d'una conferència donada en la Sala Balaguer del poble del Bruch en un espai de més de quatre cents pàgines de la comarca, pel que suscriu.

La Junta parroquial va acordar en sessió del dia 2 de febrer de 1912, la creació d'ell i aquest seguit va procedir a sa fundació i funcionament, per al bé de la classe pagesa en particular i del poble en general.

Què és un Consultori?—Una agració de pagesos pràctics o bé de persones tècniques que resolen per si o en conjunt, totes les preguntes, consultes o bé casos dubiosos que presenten els pagesos a la seva consideració, en tots els ordres de coses que a l'agricultura pertanyen.

Quins són els principals instituts en nostra Catalunya, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectament la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americanos, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Sí la poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solament quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectament la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americanos, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Sí la poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solamente quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectament la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americanos, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Sí la poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solamente quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectamente la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americanos, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Sí la poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solamente quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectamente la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americanos, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Sí la poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solamente quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectamente la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americanos, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Sí la poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solamente quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectamente la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americanos, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Sí la poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solamente quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca producció de la vinya americana, al seu entendre obseen a la poda extemporània i raquítica, l'empobriment del subsol per no fer equitativa la restitució dels elements que'l peu americà absorbeix de la terra. Atius veurem que en un sistema de nou o deu anys de plantació, al podar-lo no se li poden deixar més de quatre a cinc brocades, car no té força per a portar-ne més. Ajusten amb això les forces que se li resten amb la poda fóra temps i trobareu espilada perfectamente la decadència de les vinyes d'aquestes comarques i la poca producció, que molts anys no arriba a 8 hectòmetres per 1.000 peus americanos, mentren en altres pobles, en el mateix Camp de Tarragona, ordinàriament sempre esforçant la vinya, obté un rendiment de 25 hectòmetres per 1.000 peus.

Sí la poda perfecta deu practicar-se ni primerenc ni tampoc tardana, tenint en compte solamente quel' cop estigué completamente desfullat o lo que se'n diu vulgarment sadornits, car es la manera que's castiga menys la brocada.

Les quixes generals entre els pagesos, que arren sentiu, de la poca produ

